Lieta Nr.C35052914

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Siguldā 2014.gada 28.martā

Siguldas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese M.Andersone, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasības pieteikumu maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, un

k o n s t a t ē j a

2014.gada 17.janvārī prasītāja /pers. A/ vērsusies tiesā ar prasības pieteikumu maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. B/, prasības priekšmets uzturlīdzekļu piedziņa.

Prasītāja savā prasības pieteikumā norāda, ka bērni atrodas viņas aprūpē un audzināšanā, atbildētājs bērnu uzturēšanā un aprūpē nepiedalās, vēlas piedzīt uzturlīdzekļus bērnu uzturam. Bērni dzīvo kopā ar viņu, atrodas viņas apgādībā un audzināšanā.

Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumiem Nr.348 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" lūdz piedzīt no atbildētāja /pers. B/, personas kods /personas kods/,uzturlīdzekļus nepilngadīgās meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, un nepilngadīgā dēla /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam un audzināšanai 96, - EUR mēnesī katram, sākot ar šī prasības pieteikuma iesniegšanas dienu tiesā līdz bērnu pilngadības sasniegšanai, bet ne mazāk kā to nosaka 01.07.2003. Ministru kabineta noteikumi Nr.348.

Lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā.

2014.gada 23.janvārī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.21panta pirmo daļu atbildētājam uz viņa deklarēto dzīvesvietu nosūtīts tiesā saņemtais prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, nosakot termiņu rakstveida paskaidrojumu sniegšanai līdz 2014.gada 24.februārim (lietas 9.lapa).

Saskaņā ar CPL 250.22. panta 1.un 2.daļas nosacījumiem tiesa puses rakstveidā ir informējusi par to procesuālajām tiesībām un pienākumiem, par tiesas sastāvu un noraidījuma pieteikšanas tiesībām.

Atbildētājs paskaidrojumus par prasību nav sniedzis.

Pusēm saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.25 panta pirmās daļas noteikumiem ar 2014.gada 25.februāra paziņojumu paziņots par sprieduma noraksta saņemšanas datumu tiesas kancelejā 2014.gada 28.martā (lietas 11.lapa).

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

Lietas izskatīšanu mutvārdu procesā nav lūguši.

Civilprocesa likuma 250.25 panta pirmā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā, bez pušu piedalīšanās.

M o t ī v u d a ļ a

Izvērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība ir pamatota, līdz ar ko apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta pirmo, otro, trešo un ceturto daļu vecākiem ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums rūpēties par

bērnu, jo līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Rūpes par bērnu nozīmē bērnu uzturēt, tas ir, nodrošināt ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bērnu kopt, izglītot un audzināt, nodrošinot garīgo un fizisko attīstību, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavot bērnu sabiedriski derīgam darbam.

Civillikuma 179.panta pirmā daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

Atbilstoši minētā panta otrajai daļai pienākums par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājs /pers. B/ ir /pers. C/, dzimušas /datums/un dēla /pers. D/, dzimuša /datums/, tēvs, kas apstiprinās ar lietas materiāliem pievienotām dzimšanas apliecību/numurs/un /numurs/ kopijām (lietas 6., 7.lapa).

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto, ka atbildētājs uzturlīdzekļus nemaksā, materiālu vai cita veida palīdzību nesniedz, jo atbildētājs šo apstākli nav apstrīdējis.

Civillikuma 179.panta piektā daļa nosaka, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru" noteikts, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus - katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2013.gada 27.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", kas stājās spēkā 2014.gada 1.janvārī, 2.punktu minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 320 *euro.*

Šobrīd šī summa bērniem līdz 7 gadu vecumam sastāda EUR 80, bet bērniem no 7 gadu vecuma sasniegšanas - EUR 96.

No prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja no atbildētāja uzturlīdzekļus lūgusi piedzīt valsts noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, kas uz prasības pieteikuma iesniegšanas dienu - 2014.gada 17.janvāri sastāda EUR 96,-.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa un spējām ir pienākums nodrošināt bērna uzturam līdzekļus valsts noteiktajā minimālajā apmērā.

Tādejādi tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītājas labā bērnu /pers. C/ un dēla /pers. D/ uzturam piedzenami uzturlīdzekļi valsts noteiktajā minimālajā apmērā EUR 96 mēnesī katram. Uzturlīdzekļi piedzenami, sākot ar 2014.gada 17.janvāri, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, līdz laikam, kad bērns pats varēs sevi apgādāt.

Tiesa uzskata, ka, ievērojot bērna intereses, atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās

daļas 1.punktam, sprieduma izpilde nosakāma nekavējoša.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka: „Tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai."

Prasītāja, iesniedzot tiesā prasības pieteikumu par uzturlīdzekļu piedziņu, bija atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, kas nosaka, ka no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu.

Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktā noteikts, ka par katru prasības pieteikumu maksājama valsts nodeva par prasību, kas novērtējama naudas summā no 2135 *euro* līdz 7114 *euro*, - 320,10 *euro* plus 4 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 2134 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajam prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Tādejādi valsts nodeva sastāda EUR 326,90 (EUR 96 EUR 96 = EUR 192 x 12 mēneši = EUR 2304; EUR 320,10 4% no EUR 170 = EUR 326,90)

No lietas materiāliem – ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistīto izdevumu uzziņas (lietas 2.lapa) redzams, ka tie šajā lietā kopsummā sastāda EUR 6,20, tādēļ šie izdevumi valsts labā piedzenami no atbildētāja.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu piedzenamā naudas summa latos konvertējama uz euro pēc noteiktā maiņas kursa 1 euro = 0.702804 LVL.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.1 pantam atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš tiesas izdevumu samaksai 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 190., 204.1, 205.panta pirmās daļas 1.punktu,250.25, 250.27pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Prasību apmierināt.

Piedzīt uzturlīdzekļus no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, meitas /pers. C/, dzimušas /datums/, uzturēšanai EUR 96 (deviņdesmit seši *euro*) mēnesī un dēla /pers. D/, dzimuša /datums/uzturēšanai EUR 96 (deviņdesmit seši *euro*) mēnesī, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, sākot ar 2014.gada 17.janvāri līdz laikam, kad bērni paši varēs sevi apgādāt.

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus: valsts nodevu EUR 326,90 (trīs simti divdesmit seši *euro* un90 centi), nosakot to samaksu sekojošā kontā: saņēmējs: Valsts kase NMR 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods TRELLV22, un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,20 (seši *euro* un 20 centi) apmērā, nosakot to samaksu sekojošā kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, konts LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods TRELLV22.

Noteikt /pers.B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksai 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Siguldas tiesas kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā 10 dienu termiņā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākā tiesā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2014.gada 28.marta, kasācijas sūdzību iesniedzot Siguldas tiesā.

Tiesnese M. Andersone